

(Печат, 03.04.2009)

Нека нам опросте навијачи „Црвене звезде“, али ово што следи нема везе са њима. Додуше, катастрофално стање у којем се овај клуб налази, на неки начин илуструје и ситуацију у свим сегментима нашег друштва. Као што је „Звезда“, једна од некада важнијих српских институција, посрнула, тако су и остале државне институције под тоталним распадом.

Непопуларно и неопходно

Нема тога хербаријума ни тог регистра и каталога у које би могле стати све изречене и учињене неподопштине, бесмислице и глупости српске владе и њених министара. Нема дана, нема ноћи – да нас влада не заскочи. У току само једног јединог дана из владе, односно из уста министара, може се чути по пет или десет различитих и противречних изјава и предлога. Заједничка им је бесмисленост, неукост и неодговорност, а неспособност је оно једино што их чврсто спаја и повезује. То је већ постао аксиом који се потврђује на сваком кораку, и који даље ни не треба посебно доказивати.

Комплетна влада и сви ешелони „стручне“ јавности, а у ствари идеолози садашње српске власти, напосто се убише да докажу и покажу како се мора учинити оно што је неопходно, а истовремено нужно непопуларно. Дакле, повлачи се гвоздени знак једнакости између неопходног и непопуларног. Изгледа да је по овој болесној инверзији основни задатак владе да ради против свога народа.

Нема тога коме се може доказати да је смањење броја министарстава са 25 на 15, уз

Играле се делије до пропасти Србије

Пише: Милорад Вучелић
среда, 08 април 2009 13:00

пратеће отпуштање чиновника, запослених искључиво по партијској линији, непопуларно. А неопходно, свакако, јесте. Зашто би спречавање гомилања запослених чиновника предвиђено новим актима о АП Војводини било непопуларно? А неопходно, дакако, јесте. Зашто је прогресивно опорезивање најбогатијих и њихових фирми – непопуларно? А неопходно, наравно, јесте. Зашто би било непопуларно прво наплатити од свих грађана оно што већ дугују држави и јавним предузећима, па тек онда одлучити које су то нове пореске обавезе? А неопходно, знамо, јесте.

Да ли ће на тај начин грађани бити мање или више равноправни, а власт мање или више популарна? Да ли је непопуларно престати са лагањем и празним обећањима? Неопходно јесте. Да ли је непопуларно платити цену властите нестручности и голих лажи? А неопходно је. Да ли је непопуларно отпочети неке јавне радове и запослити продуктивно људе, а не упорно крпити неке постојеће „рупе“? А неопходно јесте.

Они воле само себе

Власти у Србији су далеко не само од одговора на ова питања, већ и од самог постављања датих питања. Пре свега због потпуне неспособности, тоталног незнања и потпуне неодговорности. Они не могу више од овога. Што будемо више од њих тражили, све више ће бити погубнијих глупости.

Они су народ и популарност заменили уским кругом руководилаца својих партија и партијица. Како да влада укине неко министарство када она само своје постојање дугује толиком броју министарских ресора. И баш тих и таквих људи у њима. Којој год партијици узмеш ресор – пада влада. То је једини „принцип“ функционисања наше владе. Поготово због тога што највећи број ових министара и потпредседника зна да им је ово последње што их је запало. И дан на власти им је велики, а не месец или годинница. Играће ове „делије“, ако буде требало, своју игру све до саме пропасти Србије. Они, за разлику од „Звездених“ делија, навијају само за себе.

Српске власти и даље сумануто стоје на идеолошким и политичким позицијама које су не само ову земљу већ и цео свет довели до руба пропасти. Једино у Србији ништа се не мења: исти идеолози, иста провинцијална неолиберална идеологија, исти политичари, покушавају да на исти начин на који су упропастили земљу сада поново пробају да је спасу. Ништа друго им осип рецепата ММФ-а није ни падало на памет. Као што је познато, захваљујући рецептима и помоћи ММФ-а, банкротирало је и

Играле се делије до пропасти Србије

Пише: Милорад Вучелић
среда, 08 април 2009 13:00

упропашћено на дестине држава широм света. Све што ММФ тражи је да се економском и финансијском политиком државе која од њих позајмљује новац обезбеди да их она, уз припадајуће камате, сигурно врати. Рецептūra је свуда иста, осим у највећим и најразвијенијим земљама: смањити јавну потрошњу, одржати монетарну стабилност по цену још лошијег живота грађана и уништавањем производње у дотичној држави.

Кандидати за кривичну одговорност

Властима Србије није ни на памет пало да, рецимо, као Исланд, затраже од Русије повољан кредит. Мада, било којих пара да се наша влада дочепа – оне ће бити улудо потрошене. Нема тих пара ни идеја које они не би упропастили. Србија је специфична земља, јер после готово годину дана кризе од њених мера не виде ништа добро ни послодавци ни радници. Једино партијска бирократија која је присвојила јавна предузећа, националне ресурсе и министарска места има видљивих користи. Српски политички естаблишмент, односно владајућа партијска номенклатура, коначно је дошла до свог јединственог интереса и готово класног уобличења.

Тајкуни и пословни људи више немају готово никаквог разлога да их корумпирају или непосредно плаћају, јер су процеси приватизације и првобитне акумуляције капитала увелико завршени. Наше велике или мале компаније послују у условима светске и домаће кризе, а држава им ничим не притиче у помоћ, за разлику од других држава широм света које то обилато и оправдано чине. Наша држава чини све да сваком својом мером уништава и домаћу производњу и куповну моћ грађана Србије. Нема ниједне једине назнаке протекционизма или заштите домаћих, српских фирми. Нема ниједног јединог охрабрујућег показатеља ни податка.

Од странаца који су будзашто покуповали наше фирме и банке наши властодршци не могу очекивати неке посебне помоћи и погодности. И те стране фирме искључиво гледају на своје европске или америчке централе које и саме покушавају да спасу живу главу и није им уопште стало до неког угледа у Србији или, пак, до неке посебне користи. Што не би понешто и затворили када су цабе добили.

Играле се делије до пропасти Србије

Пише: Милорад Вучелић
среда, 08 април 2009 13:00

Због свега тога наши властодршци узимају и бестидно и бесрамно отимају сами и то све што им падне шака. И браниће своју власт свим могућим средствима. Они су већ Србију енормно задужену задужили са још три нове милијарде. Да би се одржали на власти требаће им још толико у овој години. Генерације Срба неће ово моћи раздужити. Али ни то им неће бити доста јер ће морати прибећи, пре него што се поново задуже, продаји ЕПС-а и „Телекома“. На тај начин, Србија ће се потпуно и до краја упропастити и онеспособити за било какав самостални и достојанствени живот.

Све што данашње власти чине на задуживању земље чине без икаквог знања или сагласности парламента и без знања и увида народа. Данашњи властодршци се својим неодговорним деловањем озбиљно, већ колико сутра, кандидују за кривичну одговорност на основу одредби кривичног законика о злоупотреби службеног положаја. Овакво погубно и штеточинско деловање не може се више убројати у сферу неодговорне политике или политичког разликовања, већ у домен позивања на кривичну одговорност.

До краја ове године на Косову ће остати око 500 припадника УНМИКА. Крај примене Резолуције 1244 је више него видљив. Крај је обманама и привидима. Српске власти су прихватиле Еулекс и на тај начин пристале на примену Ахтисаријевог плана и независност „државе“ Косово. Такви поступци власти у потпуној су супротности са Уставом Србије и свим важећим резолуцијама Народне скупштине Републике Србије. Такво противуставно понашање је, такође, у нашем кривичном законодавству инкриминисано и за њега су предвиђене санкције.

Читав низ противуставних и директно антиуставних аката као што су Статут АП Војводине и Закон о надлежностима АП Војводине који је израдила влада Србије, такође, подлежу кривичноправном санкционисању. Ни то не спада у домен пуких политичких размирица или спорења.

Признајем само суд партије

Али с обзиром на стање у коме се налази наше правосуђе, и у којем ће ускоро бити, неће бити потребно ниједном државном или партијском функционеру да пркосно пред државним судом изговори речи некадашње генералног секретата КПЈ Симе Марковића: „Не признајем овај суд, ја признајем само суд своје партије“! Неће бити потребе за тим јер то неће бити државни већ судови његове партије. Неће бити државе Србије,

Играле се делије до пропасти Србије

Пише: Милорад Вучелић
среда, 08 април 2009 13:00

постојаће само партије и партијце, али оне ће бити јединствене и на „европском путу“. А и шта ће Србији држава када нас коначно ставе на белу шенгенску листу? Нека тада и држава слободно и мирно отпутује у прошлост. Не треба нам ни пријем у Европску унију јер ће многи Срби отпутовати у земље Уније.

Некада је југословенска криза решавана одласком великог броја радника на „привремени рад у иностранство“. „Црвени пасош“ је свуда важио. Тада је европским државама требало радна снага – било је много посла на Западу. Сада га нема и тешко да ће највећи број Срба наћи ухлебље у ЕУ. Многи од њих остаће у Србији у којој кључа и ври огромно социјално и народно незадовољство.

Међу министрима у Влади Србије једино га изгледа осећа и помиње министар Расим Љајић. Приближава се драматичан сусрет данашњих власти са катастрофалном економском и социјалном стварношћу Србије. Неће више никоме ништа вредети да после пуне деценије власти свако зло приписује „десетогодишњој власти социјалиста“. Они су данас део те власти, и то на основу стварног и декларативног помирења.

Сви на власти су помирени али народ се изгледа завадио с њима и Србија је више него нервозна. Осећа се то драматично и у Нишу, у Београду, и у Врању, и у Куршумлији, и у Црвенки... Гладује се, штрајкује, отпушта, уводе се принудне и привремене мера у локалним заједницама. Из Скупштине Србије се избацује и кажњава 48 посланика СРС-а, и то се саопштава са највећим самозадовољством и самохвалисањем... То што су готово сви медији у служби пропаганде власти и антисрпског невладиног сектора више не помаже. Драматична истина избија на видело.

Србијом се ваља притајена бука и бес и нико због тога не може бити срећан нити задовољан, али они који су неодговорни и недорасли, а на власти су, морају се суочити са својим одговорностима, и свим осталим што иде уз то. Боље је да ова игра у власти и око власти окупљених „делија“ што пре престане. Што се пре то догоди биће лакше, мада и даље тешко, спречити да Србија пропадне.

Сада, док су властодржачке „делије“ овако разигране, сви путеви воде на само дно амбиса у који је Србија с њима на власти већ закорачила.